

Dustin Brady

PRINȘI

ÎNTR-UN
JOC VIDEO

Portalul ascuns

Ilustrații de Jesse Brady

Traducere din limba engleză
de Mugur Butuza

Editura Paralela 45

Redactare: Mihaela Cosma
Corectură: Ionuț Burcioiu
Tehnoredactare: Monica Bîrlodeanu
Pregătire de tipar: Marius Badea

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

BRADY, DUSTIN

Prinși într-un joc video : Portalul ascuns / Dustin Brady ;
il. de Jesse Brady ; trad. din lb. engleză de Mugur Butuza. -
Pitești : Paralela 45, 2021
ISBN 978-973-47-3480-1

I. Brady, Jesse (il.)
II. Butuza, Mugur (trad.)

821.111

Trapped in a Video Game #1
Dustin Brady

Trapped in a Video Game copyright © 2018 Dustin Brady
Trapped in a Video Game was first published in the United States by
Andrews McMeel Publishing, a division of Andrews McMeel Universal,
Kansas City, Missouri, U.S.A.

Copyright © Editura Paralela 45, 2021

Prezenta lucrare folosește denumiri ce constituie mărci înregistrate,
iar conținutul este protejat de legislația privind dreptul de proprietate
intelectuală.

www.edituraparelela45.ro

Cuprins

1. Megamuci și megasurprize	7
2. Unica speranță a omenirii	13
3. BUM BUM CHIAU!	21
4. Reality Mode	29
5. Plimbare cu jet pack-ul	37
6. Lupta cu bossul	43
7. Ziva lui Mark	49
8. Statuia Libertății	55
9. Pa, pa!	61
10. Căpitanul Eric	67
11. Speed Run	75
12. Codul-sursă	83
13. Protocolul Hindenburg	89
14. Amiaza mare	95
15. Singura cale	101
16. Nu ți-a ajuns? Mai urei?	109
17. Bătălia finală	117
18. Dl Gregory	119
19. Ești sigur?	123
Explorează mai departe!	127
Despre autor	133

CAPITOLUL 1

Megamuci și megasurprize

„Stan. Vino-ncoace. Acuma. N-o să-ți vină să crezi.“

Mesajul ăsta mi-a distrus viața.

Da, da, știu că nu sună a mesaj care să-ți distrugă viața, cu atât mai mult cu cât cel care mi l-a trimis, prietenul meu Eric, spune „n-o să-ți vină să crezi“ despre cele mai de crezut lucruri din lume. Numai în ultima lună mi-a spus că n-o să-mi vină să cred cât de mult seamănă o felie de pâine prăjită cu Darth Vader (semăna leit cu o felie de pâine prea prăjită), ce superșmecherie a învățat să facă pe bicicletă (a mers fix o jumătate de secundă fără să țină mâinile pe ghidon) și ce megamuc și-a scos din nas (ăsta, de fapt, a fost chiar impresionant).

O vreme am ignorat mesajul, pentru că nimic nu-l face pe Eric să vorbească mai repede ca tăcerea. Cum trecuseră cinci minute fără să mai spună nimic, i-am răspuns în sfârșit.

„Care-i treaba?“

Niciun răspuns.

„Îmi zici sau nu?“

Nimic.

„Ar fi bine să nu fie iar un megamuc.“

Tot nimic.

Au mai trecut cinci minute. Am oftat: bine, de data asta avea să câștige Eric. Dar numai pentru că era mai amuzant să mă uit la o porcărie de supermuc decât să-mi fac tema la mate. Am închis caietul, mi-am luat geaca și am trecut strada spre casa lui Eric.

Ușa era deschisă, așa că am intrat și am coborât la subsol.

— Bun, hai să vedem despre ce-i vorba, am spus, odată ajuns în capătul de jos al scărilor.

Nici urmă de supermuc. Și nici de Eric.

— Haide, am strigat.

M-am dus în spălătorie (unde ar trebui să fie hainele murdare). Am urcat la etaj, în camera lui Eric (unde erau de fapt hainele murdare). M-am uitat după fiecare ușă, în toate dulapurile, sub toate paturile: nici megamuc, nici Eric.

Nu-mi venea să cred.

Încă de când familia lui Eric s-a mutat în casa de peste drum de-a noastră, pe când el era în clasa I, distracția lui preferată e să-mi facă farse. Mie-mi plac farsele bune, ca oricui altcuiva, însă, din păcate, niciuna dintre farsele lui Eric nu-i faină. Cum e foarte

nerăbdător, le strică pe toate înainte să înceapă. Nici nu mai știu de câte ori l-am văzut pe Eric, după vreo petrecere în pijamale, încercând să-i bage vreunui prieten degetele în apă fierbinte și de fiecare dată „victima“, care închisese ochii de nici o jumătate de minut, îi vărsa lui apa în cap.

Așa că, într-un fel, eram impresionat de consecvența lui Eric față de farsa asta. Dar, într-un altul, era posibil să fie cea mai tâmpită dintre farsele lui de până atunci.

Revenit la subsol, am hotărât că mi-a ajuns.

— Bine, am strigat în casa pustie. Mă duc acasă! Trebuie să-mi termin tema la mate pentru luni! Cred că și tu ar trebui să faci la fel!

Tăcere. M-am uitat împrejur. Singurul semn de viață din toată casa era jocul video, pus pe pauză, afișat pe ecranul televizorului din colț. Eric e mort după jocurile video. Mai ales după jocul care se vedea pe ecran chiar atunci – *Full Blast*. N-ai auzit niciodată de *Full Blast*? Asta pentru că n-a ieșit încă pe piață. Eric l-a primit cu două săptămâni în urmă de la Charlie, cel mai popular puști din clasă. Ca să fiu mai exact, Charlie nu e cel mai popular puști din clasa a șasea pentru că ar fi într-adevăr un tip grozav, ci pentru că taică-său lucrează la o companie de jocuri video și, din când în când, le aduce lui Charlie și prietenilor lui versiuni ale jocurilor în lucru ca să le testeze.

De două săptămâni, Eric trăncănea întruna despre *Full Blast*.

— Stan, ascultă ce-ți spun. E cel mai tare joc din câte s-au făcut vreodată!

— Nu-mi pasă.

— O grămadă de extraterestri vor să cucerească planeta și tu ești singura persoană în viață care poate salva toată lumea, pentru că...

— Nu-mi pasă.

— Pentru c-ai găsit un blaster de-al lor și, după ce-l încarci la nivelul *Full Blast*, poți să...

— NU-MI PASĂ!

— Poți să tragi...

Eric tot încercase să mă facă să-l urmăresc cum joacă jocul cel nou, dar nu mă convinsese niciodată, pentru că aș prefera să-mi pună cineva un furtun de pompieri în față și să-i dea drumul la maximum, decât să mă uit la altcineva jucând jocuri video. Nu detest jocurile video — sunt convins că nu-i nimic în neregulă cu ele. Doar că n-am avut niciodată timp să le joc.

M-am apropiat de televizor. Până atunci, nu-l mai auzisem pe Eric trăncănind despre un joc așa cum trăncănea despre asta. Poate că trebuia să-l încerc și eu. În cel mai rău caz, ar fi fost mai amuzant decât tema la mate. Am luat controlerul în mână și m-am uitat la ecran.

EȘTI SIGUR?

DA NU

Am rămas nemișcat o clipă: să-ncerc? Și dacă ștergeam jocul salvat de Eric? Nee, nu s-ar supăra. Ba chiar s-ar bucura că l-am încercat. Am selectat **DA**.

În aceeași clipă, totul s-a întunecat. Nu tot ecranul, ci tot ce era *în încăpere*.

